

Hovedargument, hvorpaa den høitærede Finantsminister støtter sin hele Argumentation, nemlig det, at det af de private Assurandører her i Staden er indrømmet, at den foreslåede Scala for Stempelafgiften paa Svassurancer var baade billig og hensigtsmæssig. Jeg maa i denne Henseende gjøre opmærksom paa, at Sagen dog i det Factiske maaskee stiller sig noget anderledes. De private Assurandører have nemlig begyndt med at indgive et Andragende om, at den samme Stempelafgift, som svares af Compagniet med Hensyn til dets Svassurancepolicer, ogsaa maatte blive at erlægges af de private Assurandører, idet det var erkjendt, at den lovmæssige Stempelafgift var af den Besskaffenhed, at den ikke kunde udredes. Om denne Ansøgning fandt, saavidt mig bekendt, en Correspondence Sted, hvorunder der blev gjort Forslag af forskjellig Besskaffenhed, og som endte med et Forslag, overeensstemmende med det nu fremlagte, hvilket, saavidt jeg veed, blev opfattet af de private Assurandører paa den Maade, at det var det Forslag, som Regeringen vilde blive staaende ved, og at, hvis man ikke gif ind derpaa, da vilde det blive ved det Gamle. Det var altsaa nødvendigt for de private Assurandører at yttre sig om, hvorvidt et saadant var af den Besskaffenhed, at de dermed vilde ansee sig fornøiede; og det er fra denne Side betragtet, — det er under denne Ansøvelse, at de havde erklæret, at de ikke havde Noget at erindre imod Lovforslaget; men dette, forekommer mig, stiller dog Sagen noget anderledes end saaledes, som af den høitagede Finantsminister er paaberaabt. Iøvrigt skal jeg ikke gaae ind paa de fremsatte Argumenter. Jeg skal kun bemærke, at, forsaavidt den høitærede Finantsminister har anført, at det nærværende Forslag er en Nedsættelse i den hidtil foreskrevne Tarif for Stempletpapir til Policer, da kan det dog neppe siges med Hensyn til Assurancecompagniet, og det synes mig, at det egentlig deels er en Nedsættelse, deels en Forøgelse, men Forhoielsen er dog den, som indtræder for Assurancecompagniet, saa at der forekommer deri at ligge en ganske nøiagtig Fremsettelse af, hvorledes Forslaget egentlig stiller sig til den hidtilværende Lovgivning; og jeg skal i den Anledning blot erindre om, at

det dog vistnok er noget specielt, dersom man udtager en enkelt Bestemmelse af Stempletpapirs-*Anordningen*, saaledes som den hidtil har været gjældende for Svassurancecompagniet, og forandrer den paa en saadan Maade, at den medfører en forhøiet Afgift for dette Compagnie.

Orsted: Det forekommer mig, at der for Tiden ikke kan være nogen anden ønskelig Afgjørelse af den foreliggende Sag end den, som er bragt i Forslag af den høitagede Viceformand. Paa den ene Side bliver Assurancecompagniet fri for at blive forulempet ved at tabe saa godt som den eneste Ret, der blev vedligeholdt for samme af de Rettigheder, som oprindeligtvis være blevne tillagte dette Compagnie, som er over 100 Aar gammelt og som i sin Tid blev anseet for at være et Institut, hvis Vedligeholdelse er høist vigtig for Staten, ligesom der ogsaa i dets *Detroit* er tilfagt det forøgede Privilegier, men ikke antydte Noget om Indskrænkning, og det vilde dog uden Tvivl, om man endogsaa intet Retfærdighedshensyn herved har at tage, være en Ubillighed, at dette Compagnie nu ogsaa skulde berøves den Fordeel, som det, vel at mærke, ikke forlanger som en Forret, men vel som en Ret, der er hjemlet det ved *Detroit*, og, forsaavidt Følgen skulde blive, at Compagniet skulde gaae tilgrunde, hvilket jeg forresten dog maa tilstaae, at jeg ikke vilde finde meget sandsynligt ved Forøgelsen af Stempletpapirsaafgiften, da vilde det jo vistnok være et høist beklageligt Resultat, saavel med Hensyn til de flere enkelte Familier, som vilde blive lidende derunder, som ogsaa med Hensyn til det Offentlige. Naar den høitagede Finantsminister har yttret, hvorledes jeg har udtalt, at Compagniet ingen Rettighed havde til at slippe med det omhandlede Stempletpapir, fordi det var Noget, der berøede paa Stempletpapirs-*Forordningen*, saa maa jeg dog bemærke, at det er udtrykkelig sagt i *Detroit* af 1ste Juli 1846, at de kunde faae deres Policer stemplede med 24 Skillingspapir, som ogsaa udtrykkelig er nævnt i Lovens 4—6—2. Dette gamle 24 Skillings-Papir er vel siden forvandlet til 42 Skillings-Papir; men det er dog det samme Nummer af Stempletpapirstaxten og staaer i samme Relation til Stempletpa-